Я знаю, що всяке нічиє дерево
хоче чиїмось бути.
Оця ось тополя — моя.
є у неї ім’я, —
я сама вибирала.
Назвала її — знаєте як? —
Т е т я н к а!
Цитьте… послухайте…
Вона озивається до мене
кожним листочком.
А коли надворі предуже тихо,
так от — анішелесь —
Вона щораз промовляє:
Те-тян-ка… Те-тян-ка…
Ніби учиться говорити.
А я вчуся слухати.